

Bilješke o autori(ca)ma

Rosalba Asino (1971.) doktorirala je tezom o poetici, uz prozodijsko-stilističku analizu *Ištipane hartije* Janka Polića Kamova. Predanim prevoditeljskim radom zadužila je talijansku kroatistiku brojnim osebujnim prijevodima hrvatskih pjesnika. Ovdje se posebice ističe izdanje Kamovljeve *Psovke* (*La Bestemmia*, Campanotto, Udine 2005.). Time je ovaj autor definitivno revaloriziran u Italiji kao značajan pjesnik hrvatske avangarde početka 20. stoljeća. Zaposlena je na Sveučilištu u Uđinama, živi u Tricesimu, gdje se nastavlja baviti poezijom i prevođenjem, među ostalime, primjerice, i hrvatskog pjesnika Nikole Šopa.

Fedora Ferluga-Petronio (1946.) rođena je u slovenskoj obitelji u Trstu, gdje je diplomirala klasičnu filologiju na Filozofskom fakultetu 1972. Predavala je latinski i grčki na Slovenskoj gimnaziji Franca Prešerna u Trstu. Nakon specijalizacije iz slavenske filologije na sveučilištima u Ljubljani i Padovi, od 1987. je docentica na Katedri za hrvatski jezik i književnost na Sveučilištu u Uđinama, a od 2001. redovna profesorica na istoj katedri. Napisala je više radova iz područja klasične filologije (pretežito mikenologije), slavenske filologije, slovenskog jezika i književnosti, hrvatske književnosti (barok, hrvatski latinisti, moderna, te monografiju o cjelokupnoj pjesničkoj djelatnosti Nikole Šopa *Il mondo cosmico di Nikola Šop* (Udine 2000.). Godine 2003. organizirala je međunarodni skup pod naslovom *Il poeta filosofo Nikola Šop (1904–1982) fra il ventesimo anniversario della morte ed il centenario della nascita*. Radovi s toga skupa objavljeni su u zborniku *La poesia di Nikola Šop (1904–1982) tra filosofia e cosmologia* (Venecija 2004.). Poslijednje su joj knjige o Nikoli Šopu na slavenskim jezicima: Fedora Ferluga-Petronio (ur.), *Pesniški svjet Nikole Šopa v slovenskem prostoru* (Trst 2005.), *Kozmički svijet Nikole Šopa* (Rijeka 2005.), Fedora Ferluga-Petronio (ur.), *Pjesničko stvaralaštvo Nikole Šopa (1904.–1982.) između filozofije i kozmologije* (HKD Napredak, Sarajevo/Zagreb 2005.) Objavila je preko sto članaka i šesnaest knjiga.

Heda Festini (1928.) doktorirala je iz filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1965. godine. Radila je na Filozofskom fakultetu u Zadru (1967.–1991.), gdje je i umirovljena kao redovna profesorica 1992. godine. Objavila je ukupno 106 članaka u domaćim i inozemnim časopisima, te četiri knjige: *Život i djelo Splićanina Jurja Politea* (Zagreb 1977.), *Antun Petrić, filozof iz Komiže* (Split 1992.), *Uvod u čitanje Ludwiga Wittgensteina* (Zagreb 1992.), te *Život i djelo Splićanina Jurja Politea* (prošireno i dopunjeno izdanje, Zagreb 2003.). Područja interesa su joj logika i filozofija znanosti (analitička filozofija, Wittgenstein), te hrvatska filozofska baština, posebice ona 19. stoljeća.

Branko Hanžek (1957.) diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Fizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Trenutačno radi u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti, Odsjek za povijest prirodnih i matematičkih znanosti, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, kao znanstveni suradnik. Najvažniji su mu objavljeni radovi: »The Genealogy of Science and Acoustics – A Supplement to the Description of the Role of Vinko Dvořák«, *International Review of the Aesthetics and Sociology of Music*, vol. 35, no. 2, pp. 183–210, Zagreb (2004) te, zajedno sa S. Popović, B. Gržeta i S. Hajster, »Temperature dependence of microstructure in Zn-Al alloys«, *Fizika A* (Zagreb) 8 (1999) 3, pp. 173–182.

Višnja Henč-Bartolić (1934.) diplomirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1954.), a doktorirala na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, s disertacijom iz područja primijenjene fizike (1970.). Između mnogih objavljenih znanstvenih članaka, publicirala je, u suradnji s kolegama,

nekoliko knjiga od kojih se izdvajaju: Višnja Henč-Bartolić i Petar Kulišić, *Valovi i optika* (1989.), s tri izdanja, te Višnja Henč-Bartolić i Lahorija Bistričić, *Predavanja i auditorne vježbe iz fizike lasera* (2000.), s dva izdanja. Umirovljena je 2004. godine. Suraduje na projektima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa u području optike i fizike lasera.

Boris Kalin (1930.) diplomirao i doktorirao filozofiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Učiteljevao je čitav svoj radni vijek u srednjoj školi i na Sveučilištu. Na studiju filozofije vodio je kolegij »Metodika nastave filozofije«. Bio je dekan Filozofskog fakulteta i član Matičnog povjerenstva za znanstveno područje filozofije i teologije. Uže mu je znanstveno područje istraživačkog djelovanja: filozofija odgoja, metodika nastave filozofije, unapređivanje nastave filozofije i logike, zastupljenost hrvatske filozofske baštine u srednjoškolskoj i sveučilišnoj nastavi. Objavio je više znanstvenih i stručnih radova, od kojih je najznačajnija *Povijest filozofije* (Zagreb, 1. izdanje 1973., 29. izdanje 2005.).

Tonći Matulić (1967.), teolog, magistirao je 1995., a doktorirao 1998. na Visokom institutu za moralnu teologiju »Academia Alphonsiana« u Rimu. Docent je pri Katedri moralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Objavio je knjige *Pobačaj. Drama savjesti* (Zagreb 1997.), *Bioetika* (Zagreb 2001.), *Bioetički izazovi kloniranja čovjeka* (Zagreb 2006.), *Vodič kroz bioetiku I-III* (Zagreb 2006.), te više desetaka znanstvenih i stručnih članaka u Hrvatskoj i inozemstvu. Bio je sudionikom mnogih međunarodnih simpozija. Područja istraživačkog interesa su mu odnosi između kršćanske etike i suvremene kulture, biomedicinska etika, bioetika te dijalog između teologije i prirodnih znanosti.

Tomislav Petković (1951.) diplomirao je elektroniku na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1974.), te filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1976.). Magistrirao je iz nuklearne instrumentacije (1977.), a doktorirao iz eksperimentalne nuklearne fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu pred međunarodnim povjerenstvom (1986.). Redoviti je profesor fizike u Zavodu za primijenjenu fiziku Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Gostujući fizičar u akceleratorskim centrima BNL i Jefferson laboratoriju TJNAF (SAD), te pridodani profesor u Odjelu za fiziku Sveučilišta Istočne Karoline u Greenvilleu (SAD). U trajno znanstveno-nastavno zvanje redovitoga profesora fizike izabran je 13. siječnja 2004. Od iste je godine predstojnik Zavoda za primijenjenu fiziku Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Suautor je ili autor više od 70 znanstvenih radova, od toga 60 objavljenih u znanstvenim časopisima, a u CC časopisima 38 radova. Njegove su posljednje publikacije knjige *Eksperimentalna fizika i spoznajna teorija* (udžbenik, Zagreb 2005.), te *Uvod u modernu kozmologiju i filozofiju* (monografija, 3. izmijenjeno izdanje, sa separatom na engleskom jeziku o Frani Petriću, Šibenik/Zagreb 2006.).

Francka Premk (1943.) studirala je romanistiku i slavistiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zürichu od 1966. do 1973. godine. Doktorirala je tezom »La mort et le présent chez M. de Montaigne«, objavljenoj kao knjiga 1973. godine. Stekla je i doktorat iz filologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani s disertacijom iz uspoređivanja Trubarovog i Dalmatinovog Psalterija s hebrejskom originalom (1989.), prerađenom i objavljenom u monografiji *Korenine slovenskih psalmov* (1992.). Zaposljena je na Znanstveno-istraživačkom centru u Ljubljani. Objavila je oko 60 članaka iz filologije, poredbenog jezikoslovlja, leksikologije, književnosti i terminologije. Publicirala je, osim spomenutog, zajedno s Majdom Merše i Francetom Novakom, i knjigu *Slovar jezika slovenskih protestantskih piscev 16. stoletja* (Ljubljana 2001.).

Ivan Tadić (1955.) srednju školu i filozofsko-bogoslovni studij završio je u Splitu, gdje je diplomirao 1980. godine. Za svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije zaređen je 1981. Godine 1987. diplomirao je elektrotehniku na Sveučilištu u Splitu. Poslijediplomski studij iz filozofije nastavio je na Filozofskom fakultetu Papinskoga sveučilišta Gregoriana u Rimu, gdje je 1989. postigao licencijat, a 1993. i doktorat iz filozofije. Predaje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu i u Zagrebu. Sudjelovao je na

domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima, a rade objavljuje u znanstvenim časopisima i u zbornicima domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova.

Ankica VALENTA (1951.) magistrirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (Informacijske znanosti) 2003. godine s temom »Znanstveni časopisi kao sredstvo komunikacije fizičara Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu od 1986. do 1995. godine«. Zaposlena je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao voditeljica Središnje knjižnice za fiziku. Posljednji joj je objavljeni rad »On Tesla from the Central Library of Physics«, u zborniku rada s međunarodnog simpozija: Dragan Poljak, Zoran Blažević, Igor Zanchi (ur.), *Nikola Tesla – Scientist out of Time* (Split 2006.).

Lino VELJAK (1950.) diplomirao je, magistrirao i doktorirao filozofiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je redoviti profesor i predstojnik Katedre za ontologiju na Odsjeku za filozofiju. Gostujući je profesor na nekoliko inozemnih sveučilišta. Uz mnoštvo članaka u domaćim i stranim publikacijama, glavna su mu djela knjige: *Marksizam i teorija odrza* (Zagreb 1979.), *Filozofija prakse Antonija Gramscija* (Beograd 1983.), *Horizont metafizike* (Zagreb 1988.), *Raspuća epohe* (Zagreb 1990.), *Suvremena hrvatska filozofija* (ur., Bratislava 2001.), te *Od ontologije do filozofije povijesti* (Zagreb 2004.). Bavi se osobito istraživanjem kritike metafizike, metodologijom interdisciplinarnog istraživanja, te filozofijom povijesti.

Berislav Živković (1981.) diplomirao je na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, studij elektrotehnike, smjer Radiokomunikacije i profesionalna elektronika, 2005. godine. Nakon završetka studija radi u ustanovi »Odašiljači i veze«. Zainteresiran je za moderna pitanja klasične elektrotehnike, informacijske tehnologije i filozofije.

Mladen Živković (1953.) diplomirao je filozofiju i pedagogiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1975. godine, a magistrirao – s temom *Filozofija i matematika u Petrićevoj »Novoj sveopćoj filozofiji«* – na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu 2004. godine. Novinske članke o školstvu objavljuje u *Školskim novinama*, pedagoške u *Napretku*, a filozofske rade objavljuje u *Filozofskim istraživanjima* (posljednji objavljeni rad: »Božansko u Petrićevoj Poeticì«, *Filozofska istraživanja*, 98 (3/2005), str. 625–646). Redoviti je sudionik simpozija *Dani Frane Petrića* od 1993. godine. Zaposlen je u srednjoj školi Antun Matijašević Karamaneo u Visu.